

1. Samuel 22

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν δαυιδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ οδολλαμ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ

2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῇ καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες

3 καὶ ἀπῆλθεν δαυιδ ἐκεῖθεν εἰς μασσηφα τῆς μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς βασιλέα μωαβ γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός

4 καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως μωαβ καὶ κατῴκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ

5 καὶ εἶπεν γὰρ ὁ προφῆτης πρὸς δαυιδ μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ πορεύου καὶ ἦξεις εἰς γῆν ἰουδα καὶ ἐπορεύθη δαυιδ καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει σαριχ

6 καὶ ἤκουσεν σαουλ ὅτι ἔγνωσται δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ σαουλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρεστήκεισαν αὐτῷ

7 καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε δὴ υἱοὶ βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ ἄγρους καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους

8 ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτίον μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ ἰεσσαὶ καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτίον μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

9 καὶ ἀποκρίνεται δωhek ὁ σύρος ὁ καθεστηκώς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους σαουλ καὶ εἶπεν ἐώρακα τὸν υἱὸν ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς νομβὰ πρὸς αβιμελεχ υἱὸν αχιτωβ τὸν ἱερέα

10 καὶ ἡρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν γολιαδ τοῦ ἄλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ

11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν αβιμελεχ υἱὸν αχιτωβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν νομβὰ καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα

12 καὶ εἶπεν σαουλ ἄκουε δὴ υἱὲ αχιτωβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ λάλει κύριε

13 καὶ εἶπεν αὐτῷ σαουλ ἵνα τί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

14 καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς δαυιδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου

15 ἢ σήμερον ἦργμαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον

τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δοῦλος ὁ σὸς ἐν πᾶσιν τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα

16 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς σαουλ θανάτῳ ἀποθανῇ ἀβιμελεχ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου

17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεσθηκόσιν ἐπ' αὐτόν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ δαυιδ καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὥτίον μου καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου

18 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ δωηκ ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφη δωηκ ὁ σύρος καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας αἶροντας εφουδ

19 καὶ τὴν νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου

20 καὶ διασφύζεται υἱὸς εἷς τῷ ἀβιμελεχ υἱῷ ἀχιτωβ καὶ ὄνομα αὐτῷ ἀβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω δαυιδ

21 καὶ ἀπήγγειλεν ἀβιαθαρ τῷ δαυιδ ὅτι ἐθανάτωσεν σαουλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου

22 καὶ εἶπεν δαυιδ τῷ ἀβιαθαρ ἥιδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι δωηκ ὁ σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ σαουλ ἐγὼ εἰμι αἷτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρὸς σου

23 κάθου μετ' ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι οὗ ἂν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί